

Det er en Selvfølge, at Veksler, der ikke er sikre og ubelaante, ikke kan medregnes til de likvide Beholdninger.

Ændringsforslag Nr. 17 er en Følge af det foregaaende.

Ændringsforslag Nr. 18 omredigerer § 12, 1ste Stykke, en Del, hvilket er blevet nødvendigt derved, at man noget har forøget de Poster, fra hvilke der kan bortses, naar man skal beregne det Størstebeløb i Forhold til Egenkapitalen, for hvilket en Bank maa yde en Kunde Kredit eller paatage sig Forpligtelser for ham.

Hvad der i denne Henseende forstaas ved Rembourser er klargjort, og tilføjet er Laan mod Pant i fast Ejendom og i visse Obligationer samt i nærmere bestemte Byggelaan — alt paa de i Ændringsforslaget nærmere angivne formentlig aldeles betryggende Vilkaar. — Desuden er Forholdsprocenten forøget lidt.

Med Hensyn til det i nærværende Ændringsforslag brugte Udtryk „bindende Laanetilsagn“ fra en Kredit- eller Hypotekforening er der formentlig Grund til følgende Bemærkning:

Selv om man maatte mene, at Anbringelse af Penge i fast Ejendom ved Køb, Prioritering eller Finansiering af Byggeforetager er en Forretning, som ikke i større Omfang bør drives af Banker, kan man dog ikke bortse fra, at saadanne Forretninger i passende Omfang kan være fuldtud legitime Bankforretninger, og at Samfundet i et vist Omfang kan have Brug for Bankernes Støtte paa disse Omraader, og man har derfor ment — med de fornødne Kauteler — at burde holde en Del af disse Pengeanbringelser udenfor Regelen om Begrænsning af de enkelte Engagements Størrelse. Blandt de Betingelser, som er stillet for at undtage fra Medregning i Størstebeløbet for Kreditgivning i Forhold til Egenkapitalen saadanne Midler, som er anvendt til Finansiering af Byggeforetager, skal særlig nævnes, at Laanebeløbet ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af de fra Kredit- og Hypotekforeninger opnaaede bindende Laanetilsagn, hvorved forstaas de af disse For-

eninger afgivne endelige Tilsagn om Laan, naar Byggeforetaget paa sædvanlig Maade er fuldført.

Ændringsforslagene Nr. 19—22 forøger noget Bankernes Dispositionsfrihed. Den Bankinspektøren i Henhold til § 12, 2det og 3die Stykke, tilkommende Dispensationsbeføjelse tænkes i Særdeleshed anvendt i Tilfælde, hvor dette er en Betingelse for en forsvarlig Rekonstruktion. Ved Nr. 22 bemærkes, at det skal være Hovedformaalet med Erhvervelsen af den paagældende Ejendom at skaffe sig Lokaler til at drive Bankforretning.

Ændringsforslag Nr. 23 tilsigter kun at slette Ordene „eller Andele“ i andre Banker af tidligere angivet Grund.

Ændringsforslag Nr. 24. En Bank bør naturligvis i videst mulig Grad undgaa at eje eller belaae egne Aktier, men det skønnes ikke muligt at forbyde det absolut eller hensigtsmæssigt at sætte Maksimumsgrænsen under 10 pCt.

Ændringsforslag Nr. 25 giver i Sammenhæng med Nr. 24 en Bank Frihed til paa bedste Maade at søge afhændet egne Aktier, som den er blevet nødt til at overtage. En absolut Frist her kunde formentlig forvolde unødigt Tab baade for Banken og andre.

Ændringsforslag Nr. 26 giver en formentlig ønskelig Forlængelse af Fristen til at ordne gamle Engagementer efter den nye Lovs Regler.

Ændringsforslagene Nr. 27 og Nr. 28 ændrer lidt paa Reglerne for Regnskabsaflæggelsen ved et Par Lempelser, som formentlig er gavnlige.

Ændringsforslag Nr. 29. Det vil formentlig ikke være til større Nytte, at Bankinspektøren faar samtlige Regnskaber tilsendt, inden de forelægges Generalforsamlingen. Hvor han mener, det er paakrævet, vil et Forlangende fra ham ikke kunne afvises.

Ved Bestemmelsen i samme Paragrafs 2det Punktum finder ingen Udvidelse Sted af den Myndighed, som Bankinspektøren hidtil har udøvet. Gennem det i Sammenhæng med denne Bestemmelse staaende Ændringsforslag Nr. 35 til § 18